

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΑΡΥΘΕΝ ΤΩ 1870 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΔΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

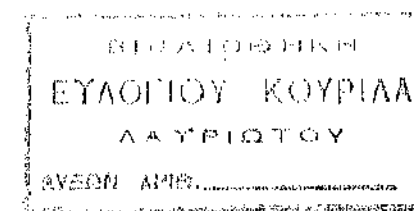
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗ
1886

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1812 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΗΑΤΟΝ ΕΔΙΔΟΜΕΝΟΝ
ΥΠΟ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΤΙΣΙΝ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΑΡΘΩΣΙΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Δρ. Ν. 20.
" " Ἐσωτερικὸν " " 15.
" τοὺς κκ. Φοιτητάς " " 8.

ΣΥΝΔΙΟΡΘΩΝΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ
Ὅδε εἰς Πίνακω τῶν
ΑΡΙΘΜΟΣ Β

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Κλινικὴ Θ. Ἀφεντούλη (ἐν Πειραιεῖ). Ἐγκεφαλικάι ἐντο-
πίσεις, ὑπὸ Α. Πολιτάκη. — Κλινικὴ μελέτη ἐπὶ τῶν προδιαθετικῶν αἰτίων
τῆς φυματιώσεως τῶν πνευμόνων, ὑπὸ Σπυρίδωνος Ἰω. Κανέλλη. (Συνέχεια).
Περὶληψις τῶν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπιστημῶν τῆς Γαλλίας περὶ λύσεως,
ὑπὸ Ι. Θεοφανίδου (ἐν Ἀγρινίῳ). (Συνέχ.). — Περὶ τινων οὐχὶ πρὸ πολλοῦ
εἰς τὴν Θεραπευτικὴν εἰσαχθέντων φαρμάκων, ὑπὸ Δ. Βλαχοπούλου (ἐν Βερο-
λίῳ) (Συνέχ.). — Διορθώσεις παραγραμμάτων. — Εἰδοποιήσεις. — Βιβ. δελτίον.

ΚΛΙΝΙΚΗ Θ. ΑΦΕΝΤΟΥΛΗ (ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ).

ΕΓΚΕΦΑΛΙΚΑΙ ΕΝΤΟΠΙΣΕΙΣ.

ὑπὸ Α. ΠΟΛΙΤΑΚΗ.

Γνωστὸν τυγχάνει, ὅτι κατὰ τὴν φλοιώδη οὐσίαν ἐκτέρου τῶν ἡμ-
σφαιρίων τοῦ ἐγκεφάλου ὑπάρχει χώρα τις, ἣ ὁποία διέπει τὴν κίνησιν
τοῦ ἀντιθέτου ἡμίσεως τοῦ σώματος. Ἡ χώρα αὕτη, ζώνη κινητήριος ἢ
ψυχοκινητήριος εἰδικώτερον ὀνομαζομένη (διότι ἐκ τῶν ἀπαρτιζόντων
αὐτὴν νευρικών κυττάρων ὑποτίθεται ὅτι δίδεται ἡ πρώτη ὥθησις πρὸς
πᾶσαν ἐκουσίαν κίνησιν), ἀποτελεῖται ἐκ τῶν τὴν Ῥολλάνδσειον αὐλάκων
περιβαλλουσῶν ἑλλείων τῆς ἀνωδοῆς τοῦτέστι μετωπικῆς καὶ τῆς ἀνω-
δοῆς βρεγματικῆς.

ΓΑΛ. ΤΟΜ. ΙΓ΄.

15

Κατὰ τῇ 1870 τὸ πρῶτον οἱ Fritsog καὶ Hillich πειραματιζόμενοι ἐπὶ κυνῶν παρετήρησαν, ὅτι ἐρεθιζομένης διὰ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ τῆς ζώνης ταύτης ἐπέρχονται σπασμωδικαὶ κινήσεις κατὰ τὸ ἀντίθετον ἡμῖν τοῦ σώματος.

Τὰ πειράματα ταῦτα μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἀποτελέσματος ἐπανελήφθησαν βραχύτερον καὶ ὑπὸ ἄλλων, ἰδίως δὲ ὑπὸ τοῦ Fournier ἐπὶ πιθήκων.

Ἄλλοι πειραματιστὶ ἐκ τοῦ ἀντιθέτου ἀφορμώμενοι σημείου ἐπεδυσ-
βάωσαν τὰ πορίσματα τῶν πειραμάτων τούτων. Κατωρθώσαν δηλαδὴ οὗτοι, ἀφαιροῦντες ἢ ἄλλως καταστρέφοντες τὴν φαιάν ἀνάγει κατὰ τὴν κινητήριον ταύτην ζώνην, νὰ ἐπιφέρωσι παράλυσιν κατὰ τὸ ἀντίθετον μέρος τοῦ σώματος.

Ἀλλὰ τὴν τραυματικὴν ἀπόδειξιν τῆς θεωρίας ταύτης ἀπέκλειτο νὰ δώσῃ ἡ κλινικὴ παρατήρησις, ὅτε τῶν μέχρι τοῦδε πειραμάτων μόνον εἰς ζῶα ἐξ ἀνάγκης περιοριζόμενα, εἰς μέγαν δὲ ἀριθμὸν ἀνέρχονται σήμερον αἱ παρατηρήσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ὅγκοι ἢ ἄλλαι ἀλλοιώσεις, τὴν κινητήριον ζώνην ἀποκλειστικῶς καταλαμβάνουσιν, ἐπέφερον εἴτε σπασμούς (ἡμιπληγικὴ ἢ *l'attonais epileptique*), εἴτε παράλυσιν κατὰ τὸ ἀντίθετον μέρος τοῦ σώματος, ἀνολόγως τῆς ἐρεθιστικῆς ἢ κατατρεπτικῆς φύσεως τῆς ἀλλοιώσεως.

Ἐσχάτως εὐρέθημεν ἀπέναντι περιπτώσεως ἀρετὰς περιέργου, κατὰ τῆς ὁποίας παραδόξως πως δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν, ὅτι συνεδύζοντο οἱ ὅροι τοῦ τε πειραματισμοῦ καὶ τῆς κλινικῆς παρατηρήσεως.

Τὴν παρατήρησιν ταύτην, ἀρτετὰ πρωτότυπον ὑποθέτομεν, καὶ ὅχι ὀλιγώτερον πειστικὴν, παραθέτομεν ὧδε ἐν ἐκτάσει.

... ἐτῶν 35, ὑπάλληλος. — Διηγείται ἡμῖν ὅτι πρὸ 25 ἐτῶν, ἄγων τότε τὸ δέκατον εἶος τῆς ἡλικίας του περίπου, ἔπαθε συνεπείᾳ πτώσεως τραυμα κατὰ τὴν μετωπικὴν χώραν μετ' ἀποθρύψεως τοῦ ὀμωμόμου ὀστοῦ· πολλὰ τεμάχια ὀστέων ἐξήχθησαν κατὰ καιροῦ· παρὰ τῶν θεωρητικῶν αὐτὸν ἱατρῶν ἐκ τοῦ τραύματος τοῦ ὀποίου μόλις ποτὲ μετὰ μῆνας πολλοῦς κατωρθώθη ἡ ἐπούλωσις. Τὸ ὀστοῦν ὅμως δὲν ἀνεπλάσθη ἐντελῶς· ἀπελείφθη δὲ κατ' αὐτὸ τμήμα, ὅσον δεκατέσσαρος περίπου τὸ μέγεθος, διὰ τοῦ ὀποίου προέβηκε πάντοτε ὄγκος τις σφαιροειδής, μαλακὸς καὶ σφύζων· δηλ. ὁ ἐγκέφαλος.

Κατὰ τὰς πρώτας μετὰ τὸν τραυματισμὸν αὐτοῦ ἡμέρας κατελαμβάνετο ἀδιαλείπτως σχεδὸν ὑπὸ ἐπιληπτοειδῶν σπασμῶν· οἱ παροξισμοὶ οὗτοι μικρὸν κατὰ μικρὸν καθίσταντο ἀρκεσιότεροι, ἐξηκολούθησαν δὲ κατὰ μεῖζονα ὁσημέραι διαλείμματα ἐπὶ πέντε περίπου ἔτη προσβάλλοντες αὐτόν· ἀπὸ δὲ τῆς ἐποχῆς ταύτης οὐδέποτε πλέον ἐπανελήφθησαν, οὔτε ἄλλο τι φαινόμενον οἶονδ' ἦν ποτε ἐκ μέρους τοῦ νευρικοῦ συστήματος παρουσίαν· ἔκτοτε ὁ ἄρρωστος.

Δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐξακριβώσωμεν ἂν οἱ σπασμοὶ οὗτοι ἦσαν ἐξ ἀρχῆς γενικοὶ, ἢ κατελάμβανον πρῶτον τὸ ἐν ἡμῖν τοῦ σώματος· πάντοτε ὅμως συνωδεύοντο ὑπὸ ἀπωλείας τῆς συνειδήσεως.

Ἐντελεῖ ὕψους λοιπὸν διατέλει ὁ ἄρρωστος, ἐκτὸς τῆς οὐδόλως παρενοχλούσης αὐτὸν κατὰ τὸ μέτωπον δυσμορφίας, ὅτε, τῇ 1 Φεβρουαρίου π. ἔ. κοιμώμενος τὴν νύκτα, ἐκτύπηται ἐλαφρῶς ἐπὶ τῆς ἐγκεφαλοκῆλης, καὶ τότε μὲν δὲν ἀνησυχῇτε σπουδαίως διὰ τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ τὴν ἐπιούσαν ἡσυχίαν πόνον κατὰ τὴν χώραν ταύτην, τοῦ' ὅπερ δὲν ἐμπόδισεν αὐτὸν νὰ μεταβῇ εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ· κατὰ δὲ τὴν ἐπομένην νύκτα κατελήφθη ὑπὸ σφοδροῦ καὶ ἐπὶ πολὺ παραταθέντος παροξισμοῦ ἐπιληπτοειδῶν σπασμῶν.

Τὴν ἐπιούσαν Δευτέραν, 3 Φεβρ. 1886, ἐξηκολούθει ὁ πόνος· ἀλλ' οἱ σπασμοὶ δὲν ἐπανελήφθησαν.

Τὴν Τρίτην 4 Φεβρ. ὁ πόνος ἡλαττώθη ἢ καὶ ἐξέλιπε παντελῶς, οἱ παροξισμοὶ ὅμως ἐπανήρχοντο συχνότατα κατὰ πᾶν ὅ' ἔτι μέχρις ἡμισείας ὥρας τὸ πολὺ, περιοριζόμενοι εἰς τὸ δεξιὸν ἡμῖν τοῦ σώματος, εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα τοῦτέστι καὶ τὸν πόδα· τὸ δὲ δεξιὸν ἡμῖν τοῦ προσώπου εἶναι ἀμφίβολον ἂν συμμετεῖχε τοῦ σπασμοῦ. Οἱ παροξισμοὶ διαρκοῦντες ὀλίγα δευτερόλεπτα καὶ μὴ ὄντες πολὺ ισχυροὶ συνωδεύοντο ὑπὸ τελείας ἀπωλείας τῆς συνειδήσεως· καὶ κατὰ τὰ μεταξὺ δὲ τῶν σπασμῶν διαστήματα ἡ διάνοια δὲν ἐπανήρχετο ἐντελῶς εἰς τὸ κατὰ φύσιν, ἀλλ' ὁ ἄρρωστος παρέλθει σχεδὸν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ δυσκόλως ἀνεγνώριζε τοὺς περιστοιχοῦντας αὐτόν.

Κατὰ τὴν νύκτα ἡ κατάστασις τοῦ ἐβελτιώθη ὀλίγον γενομένων ὀλίγων ἀραιοτέρων τῶν παροξισμῶν καὶ ἐκλιπόντων τῶν παραληρημάτων.

Τὴν Τετάρτην, 5 Φεβρ., τὴν πρώτην ἐπεσκέφθημεν τὸ πρῶτον τὸν ἄρρωστον εὐρομεν δὲ αὐτὸν εἰς τὴν ἐξῆς κατάστασιν.

Τὸ πρόσωπον ἐρυθρὸν καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ μικρὸν ἐνεσμένοι. Ἡ διάνοια καθαρὰ, ἀπαντῶντος τοῦ ἄρρώστου εὐστόχως εἰς πάσας τὰς ἀπευθυνομένας αὐτῷ ἐρωτήσεις.

Οὐδεμία παραμόρφωσις κατὰ τὸ πρόσωπον, τοὺς ὀφθαλμούς, τὴν γλῶσσαν, τὸ ὑπερώϊον ἱστίον· οἱ μῦς ἄπαντες τοῦ προσώπου λειτουργοῦσι καλῶς, ὥς καὶ ἄπαντα τὰ αἰσθητήρια ὄργανα.

Κατὰ τὸ ἀριστερὸν τοῦ μετώπου περὶ τὸν ἀριστερὸν μετωπικὸν ὄγκον ὑπάρχει αὐτὴ ἀρχαία ἀκτινοειδὴς καὶ συνεχόμενη μετὰ τοῦ ὑποκειμένου ὀστοῦ.

Ὅσον ἐνὸς καὶ ἡμίσεως δακτύλου ἀνωθεν τοῦ ἀνωτέρου χεῖλους τῆς ἀριστερᾶς κόγχης, καὶ δύο περίπου δακτύλων ἀριστερόθεν τῆς μέσης τοῦ μετώπου γραμμῆς, ὑπάρχει ὄγκος σφαιροειδής ὅσον καρῶν τὸ μέγεθος· ἐκατοστὰ δὲ τινὰ μόνον προσέχων τῶν πέριξ. Καὶ διὰ τῆς ὀρέξεως, ἔτι δὲ

μᾶλλον διὰ τῆς ἀφῆς παύεται τις ὅτι ὁ ὄγκος σφύζει ἰσοχρόνως ταῖς ἀφῆταις· ὁ ὄγκος εἶναι μαλκὸς τὴν ἀφῆν· ἐπιφάσκοντες δὲ αὐτὸν, ὥσπερ ἡ περίστικτις ἐπιτρέπει ἡμῖν, περικτηροῦμεν περὶ τὴν βῆτιν αὐτοῦ τρεῖς κατὰ τὸ ὅτι οὐκ ἔστιν ὅσον δεκαλέπτου περίπου τὸ μέγεθος. Δὲν ἀπετολήσμεν ἀποπείρα· πρὸς κατὰ τὴν τοῦ ὄγκου.

Κατὰ τὰς χειρὸς φέτις ἡμῶν τρύτας, κίτοι λίαν περυσμένως, ἤλγει ὁ ἄρρωστος· δὲν παρεπονέτο ὅμως δι' αὐτομάτους πόρους κατὰ τὴν κερκλήν. Ὁ ὄγκος κατὰ τὴν μεριτυρίαν τῶν περὶ τὸν ἄρρωστον ἦν μᾶλλον τεταμένος ἢ τὸ πρῶτον.

Οὐδεμία παρὰ λυσις κατὰ τὸ σῶμα ἢ ἄλλη τις δυσμορφία· αἱ δύο χεῖρες σφίγγουσιν ἐπίσης ἰσχυρῶς. Ἡ ἀσθενεία ἐπίσης πανταχοῦ ἀνέπνευσι, θερμότητις φυσιολογική. Σφυγμὸς κατὰ τὴν καρδίαν, 60 κατὰ τὴν ἀξίαν. Αὐτοκλιμακία. Ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἐργῶν οὐδὲν περὶ φύτιν. Διερκεύεται τῆς ἐπισκέψεως· ὡδὲν ἔσχε περὶ τὸν σφύζοντα. — Θεραπεία. — Βδέλλα· ψυχρὰ ἐπιθέματα. Καλομέλεια μετὰ ἐκλάπης.

(ἐκκολούθη)

ΚΛΙΝΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΔΙΑΘΕΤΙΚΩΝ ΑΙΤΙΩΝ ΤΗΣ ΦΥΜΑΤΙΩΣΕΩΣ
ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΟΝΩΝ.

ὑπὸ ΣΠΙΡΙΔΩΝΟΣ ΙΩ ΚΑΝΕΛΛΗ.

(Συνέχεια. ὅρα σελ. 209)

§ 4. — **Ἐπὶ τῇ ἐπαγγελίᾳ.** — Οἱ πλείους τῶν συγγραφέων συμφωνοῦσιν εἰς τὸ ὅτι εἰδὸς τι ἐπαγγελμάτων προδιατίθηται ἀτομὰ τινα ἀεὶ ἐπὶ μᾶλλον νὰ πάθωσιν ἐκ φθίσεως. Ἐν ἔτει 1841 ὁ Lonsdale ἐν ἄρθρῳ τινι περὶ τῆς φθίσεως¹⁾ ἔγραψε τὰδε· ἀθεωροῦσιν ὡς οὐσιώδη αἰτίαν τῆς φθίσεως τὴν εἰσπνοὴν κόνεων, εἰς ἣν ἐκτίθενται οἱ ἐργάται οἱ ἀνήκοντες εἰς ἐπαγγέλματα τινα· πλὴν φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ ζητηθῶσι στατιστικαὶ ἐκτενέστεραι ἐπὶ τῆς θνησιμότητος ὅλων τῶν ἐπαγγελλομένων, ἵνα δυνήθῃ τις ν' ἀποφανθῇ μὲ βεβαιότητα ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο. Ὁμοίως ἔχει καὶ περὶ τῆς εἰσπνοῆς ἀερίων. Εἰς ἥσιν ἀφορᾷ τὸν καπνὸν οἱ Parisiens καὶ Παρισίαι φρονοῦσιν ὅτι εἶναι δραστηρὴ αἰτία τῆς φθίσεως· πλὴν ἔτεροι ἱατροὶ ὡς οἱ Broussais καὶ Buchardet τὸν διακηρύττουσιν ὡς πάντῃ ἀθῶον. Οἱ ἄνθρωποι τοῦ φωσφόρου, ὡς ἐπιφέροντες συνήθως ἐντόνους βρογχοπνευμονικὰς ἐκδηλώσεις, προδιαθέτουσιν ἀριθ-

¹⁾ Dictionnaire de médecine, ou repertoire général des sciences médicales, 2e édition, τομ. 24. Σελὶς 362.

λως εἰς τὴν φυματίωσιν. Αἱ ἀνθρακώδεις κόνεις εἰς αἷς ἐκτίθενται ἐργάται ἐπαγγελλομένων τινῶν εἶναι προδιαθέτουσαι αἰτίαι ἐπίσης βρογχοπνευμονικῶν ἀλλοιώσεων, παρασκευαζουσῶν εἰς μὲν τοὺς κληρονομικῶς προδιατεθειμένους· τὴν κλίμακον τῆς φθίσεως, εἰς δὲ τοὺς μὴ, τὸ ἔδαφος πρὸς προσφορωτέραν καὶ εὐχερεστέραν μύλυνσιν. Οἱ ἄρτοποιοὶ κατὰ τινὰς ἐπίσης θνήσκουσιν κατὰ μέγαν ἀριθμὸν ἐκ φθίσεως· αἱ ὑπ' αὐτῶν εἰσπνεόμεναι φυτικαὶ κόνεις προκαλοῦσι πολλάκις βρογχίτιδα, ὀξείας διαφόρους παθήσεις τοῦ πνεύμονος, ἐμφύσημα, νόσους ἐν γένει αἵτινες εὐνοοῦσιν ἰδίαν ζόντως τὴν ἀνάπτυξιν φυματίων ἐπὶ αἰσθητῶν κατ' ἐξοχὴν κληρονομικῶν δικαιώματι προδιατεθειμένων τῇ παθίσει. Τὰ ἐπαγγέλματα ἐν οἷς οἱ ἐργάται ἐκτίθενται εἰς τὴν εἰσπνοὴν ζωϊκῶν κόνεων καὶ μεταλλικῶν ἀριθμοῦσι, κατὰ τὰς στατιστικὰς, ἀριθμὸν οὐσιώδη φυματιώσεων. Συλλήβδην τὰ ἐπαγγέλματα εὐνοοῦσι τὴν τῆς φυματίωσης ἀνάπτυξιν, εἴτε προκαλοῦντα εὐθεὶαν τινα τοπικὴν ἐρεθιστικὴν ἀκάνθην πρὸ πάντων ἐν ταῖς ἀναπνευστικαῖς ὁδοῖς, εἴτε προσβάλλοντα τὸν ὁργανισμὸν ἐκτενέστερον εἰς διαδοχὰς οὐσιαστικῶν ἀνθυγιεινῶν συνθηκῶν καὶ οὕτως ἐν ἄμφω ταῖς περιπτώσεσι προετοιμάζοντα ἐν locus minoris resistentiae, ἢ γενικὴν ὑποταγήν τοῦ ζωικοῦ ὁργανισμοῦ, πρὸς εὐκολωτέραν γε νόσησιν ἐκ τῆς βροτοφθορᾶς φυματίωσης.

Πλὴν τῶν τροποποιήσεων τοῦ εἰσπνεομένου ἀέρος τὰ ἐπαγγέλματα δρῶσιν ἔτι εὐνοϊκῶς ὑπὲρ τῆς φθίσεως καὶ διὰ τῶν θέσεων καὶ τῶν ἀναγκαίων εἰς ἐπιτηδεύματά τινα κινήσεων. Οἱ ἐργάται π.χ. οἵτινες ἐργάζονται ἀεὶ ὡς περὶ κυφοί, τ. ἔ. ὑποκλίνοντες τὴν ἀνωτέραν τοῦ σώματος μοῖραν ἐπὶ τὰ πρόσω (ὠρολογοποιοὶ, ὑποδηματοποιοὶ, ῥάπτται, κ.τ.λ.), ὡς κἀκεῖνοι οἵτινες ὑποχωροῦνται εἰς κινήσεις ὀρμητικὰς, ἀποτόμους καὶ συνεχεῖς τῶν βραχιόνων, προσβάλλονται συχνότερόν πως ὑπὸ τῆς φθίσεως τῶν πνευμόνων.

§ 5. — **Ἐπὶ τῇ ἐκτίθει τῶν κλίμακων.** — Ἡ τοῦ κλίματος ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς φυματίωσης ἐπεξεργασίας ἦν ἐκπαλαι γνωστὴ· ἐπίσης ὅμως κλίματα χωρῶν τινῶν τῆς γῆνης σφαίρας ἀπολαύουσιν ἀεὶ ὑπολήψεως πρὸς κατοικίαν, καθότι κατὰ τὰς στατιστικὰς οἱ ἐν τοῖς τόποις τούτοις οἰκούντες κέκτανται ἀνοσίαν πρὸς τὴν βροτολοιγὸν νόσον· τὰ μέρη ταῦτα συνιστῶνται εἰς τοὺς τῇ νόσῳ ὡς εἰκὸς προδιατεθειμένους, παρ' ἡμῖν π.χ. οἱ τόποι κατάλληλοι πρὸς διατριβὴν φθισικῶν συνιστῶνται κατ' ἐξοχὴν ἡ Κέα καὶ τὸ Ἄργος καὶ τὸ Μεσολόγγιον (Καραμῆτσας).

Κατὰ τὸν σεβαστὸν μοι διδάσκαλον κ. Lancereux (διεθὲς γεωγραφικὸν συνέδριον 1875) ἡ φθίσις ὑφίσταται εἰς ὅλας τὰς χώρας καὶ παρὰ πᾶσι τοῖς λαοῖς, διατελεῖ ὅμως κατ' ἀνίσον ἐντασιν. Ἡ νόσος αὕτη καθορᾶται ἰδίως ἐνθα συσσωρεύονται πολλοὶ ἄνθρωποι καὶ πρῶτιστα εἰς τὰ

μεγάλα βιομηχανικά κέντρα· οί κάτοικοι τῶν χλομαλῶν χωρῶν, τῶν ὑγρῶν καὶ θερμῶν συχνάκις προσβάλλονται ἐκ φυματιώσεως. Ἐν Ἑβρώπῃ ἡ πνευμονικὴ φθίσις ἐκπροσωπεῖται διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 11¹⁰ ἐν ταῖς αἰτίαις τῆς γενικῆς θνησιμότητος, πλὴν ἡ συχνότης αὐτῆς ποικίλει κατὰ τὰς χώρας. Εἰς τὸν ἄκρον Βορρᾶν ὡς καὶ ἐν Ἰσλανδίᾳ εἶναι σπανιστάτη ἐν Σουηδία καὶ Νορβηγίᾳ ἡ φυματίωσις εἶναι συχνή, ἐπίσης δὲ καὶ ἐν Ῥωσσίᾳ καὶ Δανίᾳ· οὕτως οἱ Ἰσλανδοὶ ἐν παραδείγματι, οἵτινες χαίρουσιν ἐν τῷ ἔθνει τῶν σχετικῆς ἀνοσίας, προσβάλλονται εὐκόλως ὑπὸ τῆς νόσου ὅταν ἔρχονται νὰ κατοικήσωσιν ἐν Δανίᾳ. Ἐν Γερμανίᾳ εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ κέντρου, Βερολίνον, Σαξωνίαν, βιομηχανικαὶ ἐπαρχίαι παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ῥήνου, ἡ φυματίωσις εἶναι συνήθης, ἐνῷ ἀντιπεπονήτως οἱ παρὰ τὰ παράλια τῆς Βαλτικῆς οἰκοῦντες Γερμανοὶ φαίνονται ἀπολαύοντες βεβαίως ἀνοσίας. Ὁμοίως ἡ φθίσις συχνὴ ἐστὶν ἐν Ἀγγλίᾳ, Ὁλλανδίᾳ, Βελγίῳ, Αὐστρίᾳ, καὶ Γαλλίᾳ. Ἐν Λονδίῳ ἐκπροσωπεῖται διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 12,42¹⁰ ἐν τῇ γενικῇ θνησιμότητι κατὰ Rochard, ἐν δὲ Παρίσι τοῖς διὰ τοῦ 10,87¹⁰. Ἡ φθίσις εἶναι συχνὴ ἐν Σικελίᾳ, σπανία δὲ ἐν τῇ Σαρδηνίᾳ καὶ Πορτογαλίᾳ πλὴν τῆς Λισβώνας καθ' Hirsch· ἐν τῇ Τουρκίᾳ καὶ ἰδίως τῇ Κωνσταντινουπόλει εἶναι συχνὴ ἐν Ἑλλάδι δυστυχῶς ἡ φθιτική νόσος εἶναι ἐπὶ μᾶλλον συχνή· ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν θνητότητα ἐκπροσωπεῖται διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 2,9 ἐπὶ 1,000 κατοίκων κατὰ μέσον ὅρον, ἐξαγομένου ἐκ τῶν στατιστικῶν τῶν δελτίων τῶν ἀποβιώσεων· σχετικῶς σπανιότερα φαίνεται οὕσα ἐν ταῖς Ἰονίαις νήσοις. Συχνὴ ἐστὶν ἐτι ἐν Θήβαις, Λαμίας καὶ Γαλαξειδίῳ. Ἐν Ἀσίᾳ ἡ νόσος εἶναι ἄλλως συχνὴ ἐν Σιθίᾳ, Ἀραβίᾳ καὶ τῷ Καυκάσῳ· σχετικῶς δὲ σπανία ἐν Συρίᾳ, Ἀρμενίᾳ καὶ ταῖς ὑψηλαῖς κοιλάσι τῶν Ἰμαλαίων ὄρεων· ἐπίσης εἶναι πολὺ διαδεδομένη ἐν Κίνᾳ καὶ ἰδίως πρὸς Βορρᾶν, ἐν τῇ Κεϋλάνῃ καὶ τῷ Ἰνδικῷ ἀρχιπελάγει, ἀραιὰ δ' ὅλως ἐν Ἰαπωνίᾳ.

Ἐν Ἀμερικῇ, ἡ φθίσις ἀποδυνατίζει παρὰ τὰ παράλια τῆς Θαλάσσης τοῦ Hudson τὸν Ἰνδικὸν πληθυσμὸν· ὑφίσταται ἐν τῇ Νέᾳ γῆ, τῇ Καναδᾷ καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἐν ταῖς ἡνωμέναις πολιτείαις καὶ ταῖς ἐπικρατείαις τῆς νέας Ἀγγλίας· ἐν Φιλαδελφίᾳ, Νέᾳ Ὑόρκῃ ἡ φθίσις ποιεῖ καταστροφὰς σπουδαιοτάτας. Ἐν Μεξικῷ ἐν γένει εἶναι ἀραιὰ· εἰς τὰς Ἀντίλλας καὶ τῇ Γουάινῃ εἶναι ἐν ἀξίᾳ καὶ ταχέως τὴν πορείαν κατὰ Dutroulau. Ἐν Βρασίλιᾳ εἶναι ἐπίσης συχνή, κατὰ δὲ Wucherer παρατηρεῖται ἰδίως εἰς τοὺς ἐργάτας οἵτινες κατασκυλῶσι σιγάρα. Συχνὴ ὁμοίως εἶναι ἐν Περουῖᾳ, τῇ Ἀργεντινῇ δημοκρατίᾳ καὶ τῇ Χιλῇ· ἐνῷ ἀντιπεπονήτως ἀραιὰ ἐν Λίμα, Βογότα καὶ Κίτω.

Ἐν Ἀφρικῇ οἱ κάτοικοι τῶν διαφορῶν αὐτῆς χωρῶν φαίνονται ἀπολαύοντες σχετικῆς ἀνοσίας πρὸς τὴν φθίσιν· οὕτως ἐξ αὐθεντικῶν πηγῶν

προκύπτει ὅτι ἡ πνευμονικὴ φθίσις εἶναι λίαν σπανία εἰς τὸν Γαλλικὸν στρατὸν τῆς Ἀλγερίας¹⁾. Ἡ ὑψηλὴ Αἴγυπτος φημιζέται διὰ τὴν εἰς τὴν νόσον ταύτην ἀνοσίαν. Ἐν Αὐστραλίᾳ ἡ πάθησις αὕτη ἐπιφέρει πλείστα θύματα· ἐν Νέᾳ Ζηλανδίᾳ ἡ φυματίωσις κοινοτάτη ἐστὶ, ἀφ' οὗτος ἰδίως οἱ ἰθαγενεῖς ἐμύγησαν εὐρωπαϊκαῖς ἀποικαίαις. Ἐν Νέᾳ Καλληδονίᾳ ἡ νόσος εἶναι εἰς μέγαν βαθμὸν ἐνιάσεως, ἐνῷ ὅλως ἀραιὰ διατελεῖ ἐν Μαδαγασκάρ καὶ ταῖς νήσοις Sandwich καθ' Hirsch.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξάγεται ὅτι πανταχοῦ ἡ φυματίωσις ὑπάρχει καὶ ὅτι οὐδεὶς τόπος κατὰ Δαρμασκηνὸν διατελεῖ ἀμίαντος τῆς θλιβερᾶς ταύτης μάστιγος· ἀπαντᾷ τόσῃ εἰς τὰ χιανοσκεπῇ ἐδάφη τῆς Ῥωσσίας ὅσῃ καὶ ὑπὸ τὸν καυστικὸν ἥλιον τῆς Γουᾶννης· τοῦτο τρανῶς ἀποδείκνυσιν ὅτι ἡ θερμοκρασία μόνη καθ' ἑαυτὴν κεχωρισμένη παντὸς ἄλλου κλιματικοῦ ὅρου, δὲν ἔχει ἡ ἐλαχίστην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς συχνότητος τῆς νόσου. Καθ' Hirsch ὁ ἀριθμὸς τῶν φθισιόντων δύναται νὰ φθάσῃ τὴν ἐλαχίστην ἢ μεγίστην ἑντασιν εἰς ὅλας τὰς ζώνας καὶ δὲν παρουσιάζει ποσῶς σχέσιν μόνιμον μετὰ τῆς μέσης θερμοκρασίας· φαίνεται μάλιστα ὅτι αἱ θερμοκρασίαι αἱ τροπικαὶ, πῶρρω τοῦ βελτιῶσαι τὴν κατὰστασιν τῶν φυματιόντων, δὲν ἐνεργοῦσιν ἢ ἐπιταχυντικῶς εἰς τὴν τῆς φθίσεως πορείαν (ἀκολουθεῖτ).

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΕΝ Τῇ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΠΕΡΙ ΛΥΣΣΗΣ.

ὑπὸ I. ΘΕΟΦΑΝΙΔΟΥ (ἐν Ἀγρινίῳ).

(Συνέχεια. ὅρα σελ. 215).

Νοέλ Βουζιενέ, ἐκ Σομοῦρ, πεντηκοντούτης, δηχθεὶς τὴν 16 Νοεμβρίου εἰς τὰς δύο κνήμας ὑπὸ κυνὸς ἀνεγνωρισθείσης λυσσώδους ὑπὸ τοῦ κτηνιάτρου Κ. Κολᾶ. Κευτηρίαις διὰ σιδήρου διαπύρου μετὰ 24 ὥρας ἀπὸ τοῦ συμβάντος.

Γκισέν, ἐκ Βορδῶ, 67 ἐτῶν, δηχθεὶς τὴν 16 Νοεμβρίου εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ὑπὸ κυνός, ὅστις ἔδραξε τὴν Κ. Κρενέ, ἧς ἐμνήσθημεν ἀνωτέρω.

Καλμὲ Δεβακιλῆξ Ἀδαλὼν, δηχθεὶς τὴν νόκτα τῆς 15ης πρὸς τὴν 16ην Νοεμβρίου εἰς τὴν κοιλίαν, τὸν μηρὸν, τὸ γόνυ· ἰσχυρὰ καὶ χιτῶν εἰς κομμάτια, οὐδενὶ οἰκδῆποτε κευτηρίαις. Κύων ἀνεγνωρισθείς λυσσώδης ὑπὸ τοῦ εἰς Σομοῦρ κτηνιάτρου Κ. Κολᾶ· εἶναι δὲ ἡ αὐτὴ κύων ἡ δῆξαα τὸν Νοέλ Βουζιενέ, οὗ ἐμνήσθημεν ἀνωτέρω.

¹⁾ Casimir Broussais. Académie de médecine. Συνεδρία τῆς 4 Ἀπριλ. 1848.

Ουλάχιστεν Ἀλφάκρ, ἐκ Λονδίνου, 28 ἐτῶν, δηλοῖ εἰς τὴν χεῖρα τὴν 15 Νοεμβρίου σκαλῆς ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Τζιόμης Πάγκετ. Οὐδεμίαν καυτηρίασιν. Ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανεν ἐκ λύσσης πρὸ 5 ἐτῶν ἕνεκα δὴγματος, εἰς δ' οὐδεμίαν ἐδωσαν προσοχὴν, τόσον ἐρῶν ἀνεπαίσθητον.

Ἰωάννης Λόρδας, 36 ἐτῶν, κάτοικος Ἀθήνης (Κάτω Πυργατῆ). Παρατήρησις αὐτοῦ εἶναι ἐκ τῶν πολλῶν σπουδαίων. Δηλοῖ τὴν 25 Ὀκτωβρίου 1885 ἦλθεν εἰς τὸ ἐργαστήριόν μου τὴν 21 Νοεμβρίου, 27ην ἡμέραν ἀπὸ τοῦ δήγματος. Καθ' ἣν ἡμέραν ἐδήχθη, ἐπὶ τοῖς χεῖροι καὶ δύο ἀγελᾶδες ἐδήχθησαν ἐπίσης ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ κυνός. "Ὅθεν τὰ 9 ζῶα ἀπέθανον ἐκ λύσσης, οἱ χεῖροι μετὰ βραχείαν διάρκειαν ἐπώψεως, δύο μέχρι τριῶν ἐβδομαδίων. Φοβηθεὶς δ' ὁ Λόρδας ἐκ τοῦ θανάτου τῶν χεῖρων τούτων ἐκ λύσσης, εὐθὺς ἀνεχώρησεν εἰς Παρίσιον. Ἡ μὲν πρώτη ἀγελᾶς ἀπέθανε μετὰ 37, ἡ δὲ δευτέρα μετὰ 52 ἡμέρας ἀπὸ τοῦ δήγματος τοῦ κυνός. Τὴν λεπτομερείαν τῶν δύο τούτων περιέργων συμβάντων ὀφείλω εἰς τὸν Κ. Ἰνδᾶ, ἔμπειρον κτηνίατρον τοῦ Σαιν-παλῆ. Μία τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐκθέσεώς του δὲν πρέπει νὰ παραλειφθῇ, ἥτοι ὅτι εὐθὺς μετὰ τὰ δήγματα τῶν ταῦτα, αἱ ἀγελᾶδες ἐκκυτριάσθησαν βαθέως διὰ σιδήρου πεφυκτωμένου μέχρη· ἐρυθρότητος, τῆς λεπτομερείας ταύτης σημειουμένης ὑπὸ τοῦ Κ. Ἰνδᾶ. Εἶχον ἀπείρους ἀποδείξεις τοῦ ἀτελεσφόρου τῶν καυτηριάσεων, καὶ αὐτῶν τῶν γινομένων διὰ σιδήρου διαπύρου, καὶ ἄνευ ἀναβολῆς, εἰς τινὰς περιστάσεις. Ἡ ὑγεία τοῦ Λόρδα εἶναι πάντοτε ἐντελής. Ἡ θεραπεία τοῦ ἐλπίζε τὴν 28 παρελθόντος Νοεμβρίου.

Τοιαύτη εἶναι κατὰ χρονολογικὴν τάξιν ἡ ἀπαρίθμησις τῶν δηχθέντων 25 ἀτόμων ἐν διαστήματι 10 ἡμερῶν. Πᾶσαι αἱ λοιπαὶ δεκαήμεροι περίοδοι παριστῶσιν ἀπαρίθμησιν, ὧν ἡ ἀφήγησις οὐδὲν ταύτης πλείότερον γνωρίζει, ἂν καὶ εἰς ἐκάστην τούτων δύναιται τις ἀπαντῆσαι μίαν ἢ πολλὰς περιστάσεις δηγμάτων, ἐπίσης σπουδαίων ὡς τὸ τοῦ Λόρδα. Συντομικῶς γὰρ μίαν μόνον περίπτωσιν ὁ ἀναφέρει, καὶ τὴν ἐκλέγω κατὰ προτίμησιν, διότι ζωηροῦς φόβος μοὶ ἐπροξένησεν. Ἀναφέρεται εἰς κατὰ δεκαετηθόνηματι Ζυλίων, κάτοικον Χερσόνης, ὁδὸς Βιγνιόλ, ἀριθ. 6, δηχθέντα τὴν 30 Νοεμβρίου. Ὁ παῖς οὗτος βλέπων τὸν κύνα ἐρχόμενον κατ' αὐτοῦ ἤρξατο φωνάζειν. Καὶ εἰς τὴν στιγμὴν ἡ κατωτέρα σιαγὼν τοῦ κυνός εἰσέρχεται εἰς τὸ ἀνοιχτὸν στόμα τοῦ παιδός, εἰς τῶν κυνοδόντων κόπτει τὸ κατώτερον χεῖλος καὶ εἰσδύει βαθέως πρὸς τὰ ἔνδον τοῦ οὐρανίσκου, ἐνῶ ἕτερος κυνόδους τῆς ἑνὸς γένους, μείνας ἐκτὸς τοῦ στόματος τοῦ παιδός, εἰσέδουε μεταξὺ τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ τῆς βινός. Οὐδεμίαν καυτηρίαν ἦτο ἐφικτή. Ὁ δειψὸς τὸν Ζυλίων κύων ἀνεγνωρίθη λυσσώδης ὑπὸ τοῦ κτηνίατρον Κ. Γκαλλεμάρ, ὁδὸς Σιτώ, 37, ἐν Παρίσιον.

Ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἐκθέντων ἀτόμων δύναιται νὰ ἐξάγῃ πολλὰς ἄλλας περιστάσεις δηγμάτων εἰς τὸ πρόσωπον καὶ τὴν κεφαλὴν, ἄνευ οἰκτιρήποτε καυτηριάσεως.

Εἰς ἐν καὶ μόνον ἄτομον ἡ θεραπεία ὑπερῆεν ἀτελέσφορος· ἀπέθανεν ἐκ λύσσης, ἀπὸ ὑπέστη τὴν θεραπείαν ταύτην, τὸ κοράσιον Λουίζα Πελλετιέ. Τὸ δεκαετὲς τοῦτο κοράσιον, δηχθὲν τὴν 3 Ὀκτωβρίου 1885 εἰς Βαρὺν Σαιντιλλέρ ὑπὸ ὀρεινοῦ μολοσσοῦ κυνός, ἔφερον πρὸς με τὴν 9 τοῦ ἐπιόντος Νοεμβρίου, τὴν 37ην ἡμέραν ἀπὸ τῶν τραυματίων αὐτοῦ· τραυματίων κατὰ τὸ κοῖλον τῆς μασχάλης, καὶ τὴν κεφαλὴν. Τὸ κατὰ τὴν κεφαλὴν δῆγμα τοσοῦτον ἦτο βρῦ, καὶ τοσοῦτον ἐκτετατωμένον, ὥστε μὲ ὅλην τὴν συνεχῆ ἱατρικὴν ἐπιμέλειαν ἦτο πυωδέστατον, καὶ αἰμάτ-σόν τὴν 9 Νοεμβρίου. Τὸ τραῦμα τοῦτο μοὶ ἐνέπνευσε σκληρὰς ἀνησυχίας. Περικάλυψα τὸν ἱατρὸν Βουλπιὰν νὰ ἔλθῃ καὶ παρατηρήσῃ τὴν κατάστασιν. Ὁρῶν γὰρ τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐνδιαφέροντος· τῆς μεθόδου ν' ἀρνηθῇ τὴν θεραπείαν τοῦ τόσον βραδέως προσελθόντος· τούτου κορασίου. Ἀλλ' ἐξ αἰσθημάτων φιλελεωπίας, καὶ ἐνώπιον τῆς ἀνίας τῶν γονέων, ἤθελον ἐμαυτὸν ἐπιπλῆξαι, ἂν μὴ τῶν πόντων ἀπεπειρώμην.

Τὰ πρόδρομα τῆς ὑδροφοβίας συμπτώματα ἐφάνησαν τὴν 27 Νοεμβρίου, μετὰ 11 μόνον ἡμέρας ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς θεραπείας· καταφανέστερα δ' ἐγένοντο τὴν πρωτὴν τῆς πρώτης Δεκεμβρίου. Ὁ θάνατος ἐπὶ πολυούθησε μετὰ τῶν προδηλωτέων τῆς λύσσης συμπτωμάτων τὴν ἐσπέραν τῆς 3ης Δεκεμβρίου.

Σπουδαῖον ζήτημα παρουσιάζετο. Τίς ἰδὸς λυσσώδης ἐπήνεγκε τὸν θάνατον; ὁ τοῦ δήγματος τοῦ κυνός, ἡ δ' τῶν παραληπτικῶν ἐνοφθαλμισμῶν; μοὶ ἦτο εὐχερὲς νὰ τὸν προσδιορίσω. Μετὰ 24 ὥρας ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς Λουίζας Πελλετιέ, τῇ συγκατεθέσθαι τῶν γονέων αὐτῆς, καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀγρονομικῆς τὸ κακὸν ἀνεγρήθη κατὰ τὴν τραυματικὴν χώραν, καὶ μικρὰ ποσότης ἐγκεφαλικῆς ὕλης προτηλώθη· εἴτα δὲ ἐνοφθαλμίσθη διὰ τῆς μεθόδου τῆς ἀρίδου· εἰς δύο κονίλους. Ἀμφω οἱ κονίλοι οὗτοι κατελήφθησαν ἐκ παραλυτικῆς λύσσης τὴν 18ην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐνοφθαλμίσεως, καὶ τὴν αὐτὴν στιγμὴν. Μετὰ τὸν θάνατον τῶν κονίλων τούτων, ὁ προμήκης αὐτῶν μυελὸς ἐνοφθαλμίσθη εἰς νέους κονίλους, οἵτινες κατελήφθησαν ἐκ λύσσης μετὰ διάρκειαν ἐπώψεως 15 ἡμερῶν. Τὰ πειραματικὰ ταῦτα ἀποτελέσματα ἀρκοῦσι ν' ἀποδείξωσιν, ὅτι ὁ ἀποκτείνων τὴν Λουίζαν Πελλετιέ ἰδὸς ἦτον ὁ τοῦ κυνός, ἐξ οὗ ἐδήχθη. Ἦσαν δ' ὁ θάνατος προήρχετο ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ τοῦ τῶν παραληπτικῶν ἐνοφθαλμισμῶν, ἡ διάκρισις τοῦ ἐνοφθαλμισμοῦ τῆς λύσσης, συνεπεία τῆς δευτέρας ταύτης ἐνοφθαλμίσεως εἰς τοὺς κονίλους, εἴη ἐπὶ ἡμερῶν τὸ πολὺ. Τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐξηγήσεων τῆς προηγουμένης ἀνακοινώσεώς μου εἰς τὴν Ἀκαδημίαν.

Ἐάν ἡ προληπτικὴ μέθοδος οὐδέποτε ἐπὶνενεγε κακὰ ἀποτελέσματα ἐπὶ 350 περιστάσεων, οὐδὲ ἕνα φλέγμα, οὐδὲ ἕν ἀπόστημα, καὶ μόνον μικρὰν οὐδμηκτώδη ἐρυθρότητα, ἕνεκα τῶν τελευταίων ἐνοφθαλμισμῶν, δύναται τις εἰπεῖν ὅτι ἀληθῶς ὑπῆρξε τηλεσφόρος ὅπως προλάβῃ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς λύσεως μετὰ δῆγμα. Διὰ τοῦ πλείστους τῶν θεραπευθέντων, ἕνα μόνον τὸν Ἰωσήφ Μάξτερ πρὸ 8 μηνῶν, δεύτερον τὸν Ἰωάννην Βαπτιστὴν Ζισοπέλ πρὸ 4 καὶ ἐπέκεινα μηνῶν, καὶ τὸ πλεῖστον τῶν 350, δύναται μετὰ βεβαιότητος εἰπεῖν, ὅτι ἡ νέα μέθοδος ἐτέλεσε τὰς ἀποδείξεις αὐτοῦ.

Τὸ τηλεσφόρον αὐτῆς δύναται ν' ἀποδειχθῇ ἰδίως ἐκ τῆς γνώσεως τοῦ μέσου ὅρου τῶν περιστάσεων λύσεως, μετὰ δῆγμα λυσσώδους. Τὰ συγγράμματα τῆς τοῦ Ἰατρικῆς καὶ κτηνιατρικῆς παρέχουσιν ὡς πρὸς τοῦτο ὀλίγας συμφωνούσας ἐνδείξεις, ὅπερ εὐνόητον, ἐκ συντυχίᾳ τὸ τοιοῦτον πρὸς τὰ ὑπ' ἐμοῦ ταύτην τὴν στιγμὴν ῥηθέντα ἐκ τῆς φυλαττομένης συχνότατα σιωπῆς ὑπὸ τοῦ τῶν οἰκογενειῶν καὶ τῶν ἱατρῶν ἐπὶ τῆς ὑπάρχουσας τῶν δηγμάτων ὑπὸ λυσσάντων κυνῶν, καὶ ἐπ' αὐτῆς ἔτι τῆς φύσεως τοῦ θανάτου, σημειωμένης ἐνίοτε ἐν γνώσει ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν μνηγγίτις, καίτοι εἶναι ἀκριβῶς γνωστὸν, ὅτι ὁ θάνατος ὀφείλεται εἰς τὴν λύσιν.

Ἀμεινον δ' ἐννοηθήσεται ἡ δυσκολία πρὸς σύνταξιν καλῶν στατιστικῶν ἐκ τοῦ ἐπομένου συμβάντος. Τὴν 14 Ἰουλίου 1885, πέντε ἄτομα ἐδήχθησαν ἀλληλοδιδόχως ὑπὸ λυσσάντος κυνὸς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Παντέν. Ἀπαντες οὗτοι ἀπέθανον ἐκ λύσεως. Ὁ ἱατρὸς Κ. Δουζαρδὲν Μπωμέτς ἐγνώρισε τῷ ὑγειονομικῷ συμβουλίῳ τοῦ Σηκουάν, κατὰ δίκταγὴν τοῦ Κ. Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας, τὰ ὀνόματα, τὰς περιστάσεις τῶν δηγμάτων, καὶ τοῦ θανάτου τῶν 5 τούτων ἀνθρώπων. Ἐάν οὕτω πῶς συντάσσεται ἡ στατιστικὴ, ἡ ἀνολογία τῶν θανάτων ἐκ δηγμάτων λυσσάντων κυνῶν ὀυδέποτε, ἐκ τοῦ ἐγκυρίου δὲ θὰ ἐλαττωθῇ, ἐν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ, ἐκ 5 ἀποθνήσκοντων ἐκ δηγμάτων, οὐδὲ εἰς θάνατος σημειοῦται, ὅτι συνέβη ἐκ λύσεως.

Πλείονα ἐμπιστοσύνην ἔχω εἰς τὰς ἐπομένους στατιστικάς.

(ἀκολουθεῖ)

ΠΕΡΙ ΤΙΝΩΝ ΟΥΧΙ ΠΡΟ ΠΟΛΛΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΝ ΕΙΣΑΧΘΕΝΤΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ.

ὑπὸ Δ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ (ἐν Βερολίῳ).

(Συνέχ. Ὁρ. Σελ. 219).

16.—**Ποδοφυλλίνη.** — Podophyllum. — Podophylli resina. — Podophyllin. — Resin of Podophyllum s Resine of May-Apple.

Παρασκευὴ καὶ καταγωγὴ. Εἶνε οὐσία ῥητινώδης, ἐκ τοῦ οἰνοπνευματώδους ἐκχυλίσματος τοῦ ῥιζώματος τοῦ κατὰ τὴν βόρειον Ἀμερικὴν αὐτοφυοῦς φυτοῦ (Podophyllum peltatum L. τοῦ γένους τῶν Berberidaceae) ἐξαγομένη κατ'ὃν τρόπον καὶ ἡ ἐθονυμίνη (ἴδε ἀνωτέρω).

Συνίσταται δὲ αὕτη ἐκ ποδοφυλλοτοξίνης, πικροποδοφυλλίνης, πικροποδοφυλλινικοῦ ὀξέος, ποδοφυλλινικοῦ ὀξέος, ποδοφυλλοδουστίνης (Podophylloquercetinum). Καὶ ἡ μὲν ποδοφυλλοτοξίνη καὶ πικροποδοφυλλίνη ἐνεργοῦσι, τὰ δ' ὀξέα οὐχί· ἡ δὲ πικροποδοφυλλίνη καὶ τὸ πικροποδοφυλλινικὸν ὀξύ πκρύνονται ἐκ τῆς ἀπασυνθέσεως τῆς ποδοφυλλοτοξίνης.

Ἰδιότητες. Εἶνε κόνις κίτρινη ἢ κούφη, εὐθρυπτος μάζα, κιτρινωπῆς ἢ ἀμυρῶς τεφροχρόου χροῖας, καὶ ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον ἀμορφος. Ἐν 100° Κ. θερμανθεὶς καθίσταται ἀεὶ ἀμυροτέρη, οὐδόλως τηκομένη καὶ ἐν ὕδατι ἀναταρακτομένη, παρῆχει μετὰ τὴν διήθησιν σχεδὸν ἄχρουν, τὸν κυανῶν τοῦ ἡλιοτροπίου χάρτην οὐδόλως ἀλλοιοῦν καὶ πικρὸν τὴν γαστρὸν ὑγρὸν, ὅπερ τῇ προσθήκῃ υπερχλωριούχου σιδήρου μελανοῦται καὶ καθίσταται, ὑγρὸς δ' ὑποζυκὸς μόλυβδος, δίδωσιν αὐτῷ κίτρινον χροῖαν καὶ λίαν ἀσθενῶς γαλακτοκυανωπὴν, μετ' ὀλίγας δ' ὥρας καθιζάνουσιν ἐρυθροκίτρινοι κροσσοί. Ἐν 100 δὲ μέρεσιν ὑγρῆς καυστικῆς ἀμμωνίας διαλύεται ἡ ποδοφυλλίνη κιτρινωπαῖον ὑγρὸν ἀποτελοῦσα, τὸ ὅποσον δύναται ν' ἀραιοθῇ δι' ὕδατος ἀνευ θολώσεως, ἐκ δὲ ὅμως ἡ ἀμμωνιοῦχος διάλυσις κατὰ τῇ οὐδετέρῃ, τότε ἀποχωρίζονται μελανόχραιοι κροσσοί· ἐν 10 δὲ μέρεσιν οἰνοπνεύματος διαλύεται ἡ ποδοφυλλίνη βαθέως φαῖον χρῶμα σχηματίζουσα, ἐν ᾧ τῇ προσθήκῃ ὕδατος τεφρόχραιοι κροσσοὶ καθιζάνουσιν· ἐν δὲ τῷ αἰθέρι εἶνε ἐν μέρει μόνον διαλύσιμος, πολλὰ δὲ ἔσπον ἐν τῷ θειανθρακικῷ ὑγρῷ (C S₂).

Ἐνέργεια. Ἐξωτερικῶς μὲν ἐρεθίζει μεγάλως τὰς ἐλεφαννομεμβράνας, καὶ ἡ κόνις αὐτῆς γεννᾷ σφοδρὰν ἐπιπεφυκίτιδα· ἐσωτερικῶς δὲ ἐνεργεῖ ὡς καθαρτικὸν ὅπως καὶ ἡ Ἰκχάπκ, εἰς μεγάλας δὲ δόσεις ὡς ἰσχυρὸν δραστικόν· αἱ δὲ κενώσεις εἰσὶν ἄγαν ὑδαρεῖς μετὰ 6—12 ὥρας· ἡ καὶ βράδιον μετὰ κωλικῶν παρουσταζόμεναι, προκαλεῖται δ' ἄμα διὰ τοῦ φαρμάκου καὶ ἡ τῆς χολῆς ἀπόκρισις, καὶ οὐδεμίαν πρὸς δυσκοιλιότητα τάσιν αὐτῷ παρέπεται· πολλὰ δὲ μεγάλας δόσεις συνεπάγονται ἐκτόλως νευτικές καὶ ἔμετον.

Χρήσις. Δίδεται ἐσωτερικῶς ὡς καθαρτικόν, ὅπερ καὶ ἐν τῇ καθ' ἑξὶν δυσκοιλιότητι καὶ ἐν τῇ ἱκτέρῳ εἶνε λίαν κατὰλληλον, συνδυάζουσι δ' αὐτὸ συνήθως μετ' ἐκχυλίσματος εὐθλαλείας ἢ ὑοσκυάμου· ἔτι δεῖται τοῖς παιδίοις, ὡς καὶ αὐτοῖς τοῖς θηλάζουσι νηπίοις ἐχορηγήθη ἀνευ βλάβης.

Δόσις. Ἐσωτερικῶς πρὸς ἀπλὴν κήλησιν δίδεται ὅσον 0,05—0,1. Ἐν τῇ καθ' ἑξὶν δυσκοιλιότητι ὅσον 0,005—0,03. Εἰς νήπια δὲ κατωτέρω

μὲν τοῦ ἐνὸς ἔτους ἔσον 0,005, ἀπὸ 1—1 δ' ἐτῶν ἔσον 0,01—0,02, εἰς μᾶλλον δ' ἡλικιωμένῃ παιδίῃ ἔσον 0,03· παρέρχεται δ' ἐν εἴδει καταποτίων ἢ ἐν οἰνοπνευματώδει διαλύσει, ὡς ἐξ ἧς ἀνταρραρόμενον.

Rp. Podophyllini 0,5.
Pulv. rad. Liquir. 2,0.
Succ. Liquirit. q. s. ut. f. Pil. N° 30.
Consparg. Licopod.

D. Sig. Τὸ ἐσπέρης 1—2 καταπότιξ' ἐν τῇ καθ' ἑξὶν δυσκοιλιότητι.

Rp. Podophyllini 0,5.
Extract. hyoscyam. 0,3.
Pulv. rad. et succ. Liquir. aa. q. s. ut. f. Pil. N° 30.
Consparg. Licopod.

D. Sig. Τὸ ἐσπέρης 1—2 καταπότιξ. Ἐν τῇ καθ' ἑξὶν δυσκοιλιότητι.

Rp. Podophyllini 0,3.
Spiritus 10,0.

D. Sig. Τὸ ἐσπέρης 10—20 σταγόνες ἐν οἴνῳ.

Rp. Podophyllini 0,2.
Solve in
Spiritus 1,0.
Syr. rub. Idaei 40,0.

D. Sig. Διδόνει ἐξ αὐτοῦ, καλῶς ἐκχέστοτε ἀνταρραρομένου, $\frac{1}{2}$ —1 παιδικὸν κοχλίσριον. Εἰς παιδίῃ καταπότιξ τῶν 10 ἐτῶς (Brum).

Rp. Podophyllini.
Extract. Bellad. aa 0,3.
Pulv. rad. liquir. 5,0.
Extr. Rhei. compos. 4,0.

M. f. Pil. N° 60. Consparg. Licopod.

D. Sig. Τρεῖς τῆς ἡμέρας ἀνὰ 2 καταπότιξ' ὡς ἀπλοῦν καθάρσιον.

17. — Ἑλληβορεΐνη. — Helleboreinum. — Elleboreine. — Helleborein.

Παρασκευή. Αἱ εἰς ἱκανῶς σμικρὰ τεμάχια τμηθεῖται ῥίζαι Ἑλληβορέου τοῦ μέλανος (ἢ ἄλλως πρᾶ-ίνου) ἀφρέπονται μεθ' ὕδατος, ἐν δὲ τῷ διηθέντι ἀφρεψήματι προστίθεται ὑγρὸς ὑποξινὸς μόλυβδος πρὸς σχηματισμὸν ἰζήματος, ἀφοῦ δ' ἐξουδετερωθῇ ὁ μόλυβδος τοῦ διηθήματος αὐτοῦ διὰ τοῦ νεύου, ἐκπιέζεται τοῦτο καλῶς καὶ προστίθεται αὐτῷ βυρσοδεψικὸν ὀξύ, τὸ δ' ἐκ τούτου πάλιν παρὰχθέν ἰζήμα ἐκπιεσθὲν, τρίβεται μετὰ τοῦ ἐρυθροκιντίνου ὀξειδίου τοῦ μόλυβδου (Bleiglätte) καὶ οἰνοπνεύματος ὅσον ἐπαρκεῖ πρὸς σχηματισμὸν χυλώδους τῆν σύστασιν ὕγρου, ὅπερ ἀποξηρανθὲν δ' ἐξατμίσεως ἐν τῷ τῆς Μαρίας λουτρῷ (Bain=Ma-

rie) = (Balneum Mariae ἢ κάλλιον maris), ἀφρέσεται μετ' οἰνοπνεύματος· εἰς δὲ τὸ ἐκ τούτου πυκνωθὲν ὑγρὸν, ἀφοῦ μετὰ γυμνῇ, προστίθεται αἰθέρ, δι' οὗ κατακρημνίζεται ἡ ἑλληβορεΐνη, ἥτις κατ' ἐπανόληψιν εἰς οἰνόπνευμα διαλυομένη, καὶ δι' αἰθέρος καθιζάνουσα, καθαρίζεται ἐντελῶς, καὶ τέλος δι' ἐξατμίσεως (τοῦ οἰνοπνεύματος) τῆς οἰνοπνευματώδους αὐτῆς διαλύσεως καθίσταται κρυσταλλώδης.

Εἶνε δὲ ἡ Ἑλληβορεΐνη γλυκοσίδη, χημικῶς ἐκ C26. H44. O45. συντιθεμένη (α).

Ἰδιότητες. Συνίσταται ἐξ ἀχρόων, μικροσκοπικῶν, ἐν εἴδει θηλῶν συννηνωμένων βελονοειδῶν κρυστάλλων, ἐν τῷ ἀέρι ταχέως λευκῶν καθίσταμένων. Καὶ ἐν μὲν τῷ ὕδατι διαλύεται εὐλόλως, δυσκολώτερον δ' ἐν τῷ οἰνοπνεύματι καὶ οὐδὲν ἐν τῷ αἰθέρι. Ἀκρᾶτον θεικὸν ὀξύ διαλύει αὐτὴν μετὰ φασμαλάνωπης χροῦς, ἥτις εἰς ἰώδη μεταβάλλει μετ' ἡρμιωμένου δὲ οὐξιοῦ ὀξέος ἀφρομένη, εἰς ἑλληβορεΐνην καὶ ζάχαριν ἐκχωρίζεται.

Ἑνέργεια. Ἐνεργεῖ ἐρεθιστικῶς ἐπὶ τῶν βλεννομεμβρανῶν, δι' ὃ καὶ μεγάλαι δόσεις ἐπάγονται ἰσχυρὸν ἐρεθισμὸν τῆς βλεννομεμβράνης τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων, ἔμετον καὶ λίαν ἀφρόνους κενώσεις.

Χρήσις. Ὁ Schmiedeburg ἐπόμενος τοῖς ἐπὶ καρδιῶν τῶν βυρσάχων πειράματιν αὐτοῦ περὶ τῆς ἐνεργείας τοῦ φαρμάκου, διαβεβαίωσεν ὅτι ἀνεῖρεν ἐν αὐτῷ ὅμοιαι τοῖς τῆς δακτυλίτιδος ἀποτελέσματα, δι' ὅπερ συνέστησιν αὐτὸ ἀντ' αὐτῆς εἰς καρδιακὰ νόσους. Ὁ δὲ Leyden χρησάμενος τῷ φαρμάκῳ εἰς δόσιν 0,012 καθ' ἑκάστην, οὐδὲν ἀποτέλεσμα παρητήρησεν. Ὁ δὲ Falkenheim χορηγήσας αὐτὸ εἰς ἀρρώστους ἐν τῇ Κλινικῇ τοῦ Königsberger (Naunyn) εἰς ὀλίγα μερίζοντας δόσεις· εἶδεν ἐνδοτε εὐνοῦκα ἐπὶ τῆς ἐνεργητικότητος τῆς καρδίας καὶ τῆς διουρήσεως ἀποτέλεσματα. Καὶ ἀθροιστικῇ (cumulative) μὲν τοῦ φαρμάκου αὐτοῦ ἐνέργεια φαίνεται ἀποῦσα, ἀλλ' ὅμως συνεπάγεται τοῦτο εὐλόλως διαρροικν' τοῦναντίον δὲ ὁ Haidt παρητήρησεν ἐπὶ ζώων ἀθροιστικὴν ἐνέργειαν ὡς καὶ ἐν τῇ χρήσει τῆς δακτυλίτιδος. Ὁ δὲ Gölze ἐχορήγησεν αὐτὸ ἐν τινι περιπτώσει εἰς δόσιν 0,15 καθ' ἑκάστην ἀνεῖρ σπουδαίου ἀποτέλεσματος.

Δόσις. Ἡ Ἑλληβορεΐνη χορηγεῖται ἐσωτερικῶς εἰς δόσιν 0,01—0,02 ἥς—ῖς τῆς ἡμέρας εἰς καταπότιξ ἢ ἐν γλισχροκυματούχῳ τινι ὑγρῷ. (ἀκολουθεῖ)

(α) Ἡ ἑτέρα τοῦ Ἑλληβορέου γλυκοσίδη, ἥτοι ἡ Ἑλληβορίνη (Helleborinum) ἐνεργεῖ κυρίως ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τοῦ ἐπιμήκου μυελῷ (οὐχὶ τοῦ νωτιαίου) ἀσθενωτικῶς καὶ τέλος ἐπιφέρει αὐτοῖς παράλυσιν ἢ δ' ἐπὶ τῶν βλεννοῦμένων ἐρεθιστικὴ αὐτῆς ἐπενέργεια εἶνε ἀσθενεστέρα τῆς τῆς Ἑλληβορεΐνης.

Παραρρημάτων διορθώσεις

Ἐν τῇ διατριβῇ Σπυρίδωνος Ἰω. Κανέλλη.

Ἐν Σελ. 129	Στ. 4	Ἀντὶ μέσον	Γρ. μέσου
» » 132	» 12	» βιβλίω	» βιβλίω
» » »	» 27	» οὐχ' ἤττον οὐδὲ	» οὔτε ἤττον οὔτε
		μᾶλλον	μᾶλλον
» » 178	» 39	» φυματιώδη	» φυματιώδεις
» » 179	» 20	» καὶ τέλος 4.—	» καὶ τέλος καθ' ἡ- μᾶς 4.—

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIROP D'HYPHO-PHOS-PHITES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον ἐν Νέφ Ὑδρην ἐπὶ τοῦ χημικοῦ

JAMES FELLOWS.

Τὸ περὶ οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει·

Τὰ κυριώτερα τοῦ ζωικοῦ ὀργανισμοῦ συστατικά, Κάλιον καὶ Τίτανον. Ὁξειδωμένους ἐνώσεις, Σίδηρον καὶ Μαγγανήσιον. Φονικά, Κινίνη καὶ Στρυchnίνη. Καὶ τὸ ζωϊκὸν θερμελιώδες συστατικόν, τὸν Φώσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὁμοταγῶν σκευασμάτων διότι εἶναι εὐάρεστον τὴν γεῦσιν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοϊκῶς, καὶ οὐδὲν ἐπιγίνεται κακὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Μεγάλην ἐκτίμησιν ὑπόληψιν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ διὰ τὸ νόσιμον τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίας βρογχίτιδος καὶ ἐτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ' ἤττον δὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀτονίας. — Αἱ Θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνέργειαι ἀποδοτέαι εἰς τὰς τονωτικὰς καὶ θρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας δι' ὧν αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι ἐπανέρχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καθ' ἃς περιπτώσεις ἐνδείκνυνται ἡ τῆς ἐννεύρωσεως τόνωσις διὰ τονωτικῆς Θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο εἶναι τὰ μᾶλα ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν ὀρεξιν, ρυθμίζει τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφησιν καὶ μετὰ τῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν μεταβάλλει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπαθειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐκαστὴ φιάλη περιέχει 8 οὔγκιας, ἢτοι 50 περίπου δόσεις.

Εὐρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Κ. Ὀλυμπίῳ. Πᾶσα περὶ τούτου ἀγγελία ὤριστα μόνον διὰ τὰ ἱατρικὰ περιοδικά.

ΔΙΔΑΥΣΙΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΚΡΕΑΤΟΣ.

ΕΛΑΤΑ L. ROSSENTHAL.

Σκευαζομένη εἰς τὸ φαρμακεῖον τῆς Αὐλῆς ἐν Jena (Γερμανία)

ΠΟ R. SLUTZ.

Βραβευθεῖσα ἐν Βρυξελλαῖς, ἐν Ἀλλῇ, ἐν Φρανκφούρτῃ καὶ ἐν Βιέννῃ.

Ἡ διάλυσις αὕτη ἐνέχει ἅπαντα τοῦ νεοῦ κρέατος τὰ θρεπτικὰ συστατικά πλην τοῦ λίπους καὶ τῶν νεύρων. Οὐδὲν δὲ διεγείρει πεπτομένη καὶ ὑπὸ τῶν λίαν ἀσθενῶν στομάχων τῶν οὐδὲν ἕτερον στερεᾶς ἢ ὑγρᾶς τροφῆς εἶδος ἀνεχομένων, πρὸς δὲ κέκμηται γεῦσιν λίαν εὐάρεστον ὁποῦ κρέατος.

Περὶ τῆς διαλύσεως ταύτης πολὺς μετ' ἐπαίνων λόγος γίνεται ἐν τῇ συγγράμματι Sammlung, klinischer Vorträge ὑπὸ Richard Volkmann ἀρ. 62, καὶ ἐπὶ τοῦ ἱατροῦ Wiel, ὡς καὶ ἐν τοῖς περιοδικοῖς Gesundheit ἀρ. 14. 1882. καὶ Wiener Medicinal Presse ἀρ. 2. 1883.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Eastern Agency, ἐν Ἀθήναις δὲ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαλλοῦ καὶ τὸ Φαρμακεῖον Α. Τσεράχη. Ὁδ. Σόλωνος.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ (OFFICINE)

ἡ Συλλογὴ τῶν κατὰ τὴν πρακτικὴν φαρμακοποιῶν.

Διαλαμβάνουσιν

Περὶ ληψιν ἀπαθῶν τῶν φαρμακοποιῶν, τῶν ἱατρικῶν καὶ φαρμακευτικῶν συνταγολογίων τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν. Τοξικολογίαν, ἢ τὸν τρόπον τοῦ ἀνιχνεύειν τὰ δηλητήρια· Φαρμακευτικὰς δοκιμασίας· Φαρμακοποιῶν κτηνιατρικῆς, δημοσπολιτικῆς· Θεραπευτικὸν ἐγχέλιον, ἅπαντα τὰ νέα φάρμακα· γενικὴν τῶν φαρμάκων διατίμησιν.

YMO DORVAULD.

*Ἐκδόσις 10ῃ ἐντελῶς ἀνασκευασθεῖσα· ἐκ 1000 σελ. κείμενον. Σχήματα ἐν τῇ κειμένῳ. Ἑβρῆ· ὀνοματολογία.

Εὐρίσκεται ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαλλοῦ.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ διὰ τὸν Γαλλὸν εἶναι δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ ὁδ. Πινκοτῶν 8, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Eastern Agency-Karakouy Deirmen Han.

Ἡ διεύθυνσις EASTERN AGENCY ἐπιφορτίζεται τὰς ἀγγελίας διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐφημερίδας. Δίδει ἐμπορικὰς πληροφορίας περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὑποδεικνύει ἐπὶ τῇ αἰτήσε·

εἰς τὰ ἐν Εὐρώπῃ καταστήματα τοὺς καλλιτέρους ἀντιπροσώπους διὰ τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων. Προμηθεύει τέλος ἐξ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς βιβλία, ἐργαλεῖα, καὶ παντὸς εἴδους ἀντικείμενα χρήσιμα εἴτε διὰ τὸ ἐπάγγελμα εἴτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κκ. ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν χρῆσιν.

Νικοσίδη. — Ἀντίδοτον κατὰ τῶν κακῶν τῆς νικοτιανῆς εἰς τοὺς καπνίζοντας ἀποτελεσμάτων. Εὐρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Γαληνοῦ.

ΠΙΚΡΟΠΗΓΗ EN BUDE
Rákoczy
ΙΔΙΟΚΤΗΣΟΤ
ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ LOSER

Τὸ αὐτογενὲς πικρὸν ὕδωρ Rákoczy εἶναι ἐν τῶν πλουσιωτέρων εἰς στερεὰ συστατικά ὑδάτων, ὅτε δὴ περιέχον ἐν 10000 μέρ. αὐτοῦ 571 μέρη στερεῶν συστατικῶν, καὶ προτιμᾶται εἰς τὰς νόσους τῆς κάτω κοιλίας διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἔρθονον θειοῦχος μαγγανέσιον, γάτριον καὶ λίθιον.

Ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς λοιπὰς πικροπηγὰς τὸ ὕδωρ Rákoczy θεωρούμενον παρ' ἀπάντων τῶν ἰατρῶν ὡς τὸ πρωτεῖον προτιμᾶται καθ' ὅς περιπτώσεις ἐνδείκνυται ἡ χρῆσις τῶν πικρῶν ὑδάτων, διὸ καὶ ὡς τοιοῦτον συνιστᾶται καὶ ὑπὸ Ἀκαδημιῶν καὶ ὑπὸ ἰατρῶν, ὡς ὑπὸ τῆς ἐν Butapest ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, τῆς ἐν Παρισίοις ἀκαδημίας τῆς ἰατρικῆς, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν Panvel ἐν Παρισίοις, Charles-Ticheborn ἐν Λονδίῳ, Τριανταφυλλίδου καὶ Mordtmann ἐν Κωνσταντινουπόλει, Zoupan ἐν Ἀδριανουπόλει, Salim pacha ἐν Καίρῳ, Schlus ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Zeissel καὶ Rokitsansky ἐν Βιέννῃ, Seitz ἐν Μόναχῳ, Vohl ἐν Κολωνίᾳ κλ.

Πωλεῖται ἐντὸς φιαλῶν προσφάτως ἐκάστοτε πληρουμένων παρ' ἑκάστων τοῖς καταστήμασιν τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων, τοῖς φαρμακείοις καὶ φαρμακωπορείοις.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Περικλέους Πατρικίου. — Ἐὰ πάλῳ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ θεραπεία αὐτῶν. — Τόμος Α'. — Ἐν Ἀθήναις. 1885. Δρ. 12.

Τοῦ αὐτοῦ. — Περὶ τῶν τραυμάτων καὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν. — Μέρους Α' καὶ Β'. — Ἐν Ἀθήναις. — Δρ. ἐν ὅλῳ 15.

Bouanville et Brucan. — Manuel de technique des autopsies. — 1. Vol. in 320. de 240 pages. prix broché 2 fr. 50. cartonné 3 fr. — Librairie du Progrès Médical. Rue des Carmes. 4. Paris.